

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRavno sodišče RS, Ljubljana

2.10.2024

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRavno
SODIŠČE

I U 454/2020-50

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višji sodnici mag. Barbari Fajdiga,

v upravnem sporu tožeče stranke: **TELEKOM SLOVENIJE, d. d.**, Cigaletova ulica 15, 1000 Ljubljana, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska 22, Ljubljana,

ob sodelovanju stranke z interesom: _____

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 02-12/2019/10 z dne 27. 2. 2020,

po dne 2. oktobra 2024 opravljeni javni glavni obravnavi,

istega dne

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

O izpodbijani odločbi

1. Prosilec [redacted] je za medij [redacted] izdajatelja [redacted] (v nadaljevanju Prosilec) na podlagi Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju: ZDIJZ) od TELEKOM SLOVENIJE d. d. (v nadaljevanju Telekom) zahteval, da mu v elektronski obliki posreduje: (i) vse pogodbe, skupaj s prilogami in aneksi, ki so jih od začetka leta 2010 do 25. 9. 2010 sklenili zavezanec in njegove hčerinske družbe s podjetjema Lanaka Media d. o. o. in Report d. o. o. (zahteva z dne 25. 9. 2019) in vse pogodbe skupaj s prilogami in aneksi, ki so jih od začetka leta 2010 do 30. 9. 2019 sklenili zavezanec in njegove hčerinske družbe s tam naštetimi družbami (zahteva z dne 30. 9. 2019; v nadaljevanju vse Zahteva).
2. Telekom je Zahtevo zavrnil z obrazložitvijo: (i) da bi razkritje podatkov o zakupu oglasnega prostora v medijih, v katerih Telekom oglašuje, huje škodovalo njegovemu konkurenčnemu položaju, in sicer z vidika vpogleda v nabavne pogoje, ki jih dosega pri posameznem mediju.; (ii) da zahtevane pogodbe z družbama Lanaka Media d. o. o. in Report d. o. o. predstavljajo poslovno skrivnost družbe, zato jih ne more posredovati; (iii) da z drugimi družbami, ki jih je Prosilec navedel v dopolnitvi zahteve, Telekom ne posluje niti ni posloval v preteklosti. Za podatke o poslovanju odvisnih družb, je Telekom Prosilca napotil, da se obrne neposredno nanje.
3. Toženka je na podlagi 2. člena Zakona o Informacijskem pooblaščenca (v nadaljevanju: ZlnfP), tretjega, četrtega in šestega odstavka 27. člena ZDIJZ ter prvega odstavka 248. člena in prvega odstavka 252. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP) delno ugodila pritožbi Prosilca in odločila, da je tožnica dolžna prosilcu v roku enaintridesetih dni od vročitve odločbe posredovati v elektronski obliki naslednje dokumente oziroma podatke:
 - a) Pogodbe, anekse in naročilnice, ki jih je zavezanec sklenil s pogodbenim partnerjem družbo Lanaka Media d. o. o., in sicer;
 - Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja št. 23/2014, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:

- o vrsti posla v naslovu pogodbe na prvi strani,
 - o pogodbenih strankah na prvi strani pogodbe (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov in račun),
 - vrednosti posla v prvem odstavku 2. člena pogodbe,
 - trajanje posla v prvem odstavku 11. člena pogodbe,
 - datum posla na koncu pogodbe.
- Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja št. 6/2016, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o vrsti posla v naslovu pogodbe na prvi strani,
 - o pogodbenih strankah na prvi strani pogodbe (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov in račun),
 - vrednosti posla v prvem odstavku 2. člena pogodbe,
 - trajanje posla v prvem odstavku 11. člena pogodbe,
 - datum posla na koncu pogodbe.
- Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja št. 5/2017, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o vrsti posla v naslovu pogodbe na prvi strani,
 - o pogodbenih strankah na prvi strani pogodbe (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov in račun),
 - vrednosti posla v prvem odstavku 2. člena pogodbe,
 - trajanje posla v prvem odstavku 11. člena pogodbe,
 - datum posla na koncu pogodbe.
- Aneks št. 1 k Pogodbi o sodelovanju na področju oglaševanja št. 5/2017, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o vrsti posla v naslovu pogodbe na prvi strani,
 - o pogodbenih strankah na prvi strani pogodbe (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov in račun),

- datum posla na koncu pogodbe.
- Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja št. 2/2018, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o vrsti posla v naslovu pogodbe na prvi strani,
 - o pogodbenih strankah na prvi strani pogodbe (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov in račun),
 - vrednosti posla v prvem odstavku 2. člena pogodbe,
 - trajanje posla v prvem odstavku 11. člena pogodbe,
 - datum posla na koncu pogodbe.
- Naročilnica družbi Lanaka Media d.o.o., št 4500002985, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o pogodbenih strankah na prvi strani dokumenta (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov),
 - vrednosti posla na koncu 2. strani dokumenta,
 - datum posla, ki je naveden z zapisom »Datum naročila« na prvi strani dokumenta.
- Naročilnica družbi Lanaka Media d.o.o., št. 4500045931, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o pogodbenih strankah na prvi strani dokumenta (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov),
 - vrednosti posla na koncu 3. strani dokumenta,
 - datum posla, ki je naveden z zapisom »Datum naročila« na prvi strani dokumenta.
- Naročilnica družbi Lanaka Media d.o.o., št. 4500104934, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o pogodbenih strankah na prvi strani dokumenta (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov),
 - vrednosti posla na koncu dokumenta,

- datum posla, ki je naveden z zapisom »Datum naročila« na prvi strani dokumenta.
- Naročilnica družbi Lanaka Media d.o.o., št. 5400016145, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o pogodbenih strankah na prvi strani dokumenta (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov),
 - vrednosti posla na koncu dokumenta,
 - datum posla, ki je naveden z zapisom »Datum naročila« na prvi strani dokumenta.
- Naročilnica družbi Lanaka Media d.o.o., št. 5400018879, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o pogodbenih strankah na prvi strani dokumenta (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov),
 - vrednosti posla na koncu dokumenta,
 - datum posla, ki je naveden z zapisom »Datum naročila« na prvi strani dokumenta.
- Naročilnica družbi Lanaka Media d.o.o., št. 5400020669, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o pogodbenih strankah na prvi strani dokumenta (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov),
 - vrednosti posla na koncu dokumenta,
 - datum posla, ki je naveden z zapisom »Datum naročila« na prvi strani dokumenta.
- Posnetek zaslona naročilnice družbi Lanaka Media d.o.o., št. 5400021952, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o pogodbenih strankah na prvi strani dokumenta v rubriki »Dobavitelj« (naziv ali firma),
 - vrednosti posla iz stolpca »Neto cena«,
 - datum posla, ki je naveden v rubriki »Datum dok.«

b) Pogodbe, anekse in naročilnice, ki jih je zavezanec sklenil s pogodbenim partnerjem družbo Report d. o. o in sicer:

- Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja, št. 22/2014, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o vrsti posla v naslovu pogodbe na prvi strani,
 - o pogodbenih strankah na prvi strani pogodbe (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov in račun),
 - vrednosti posla v prvem odstavku 2. Člena pogodbe,
 - trajanje posla v prvem odstavku 11. člena pogodbe,
 - datum posla na koncu pogodbe.
- Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja, št. 5/2016, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o vrsti posla v naslovu pogodbe na prvi strani,
 - o pogodbenih strankah na prvi strani pogodbe (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov in račun),
 - vrednosti posla v prvem odstavku 2. člena pogodbe,
 - trajanje posla v prvem odstavku 11. člena pogodbe,
 - datum posla na koncu pogodbe.
- Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja, št. 4/2017 na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o vrsti posla v naslovu pogodbe na prvi strani,
 - o pogodbenih strankah na prvi strani pogodbe (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov in račun),
 - vrednosti posla v prvem odstavku 2. člena pogodbe,
 - trajanje posla v prvem odstavku 11. člena pogodbe,
 - datum posla na koncu pogodbe.

- Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja, št. 3/2018, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o vrsti posla v naslovu pogodbe na prvi strani,
 - o pogodbenih strankah na prvi strani pogodbe (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov in račun),
 - vrednosti posla v prvem odstavku 2. člena pogodbe,
 - trajanje posla v prvem odstavku 11. člena pogodbe,
 - datum posla na koncu pogodbe.
- Naročilnica družbi Report d.o.o., št. 4500002984, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o pogodbenih strankah na prvi strani dokumenta (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov),
 - vrednosti posla na koncu 2. strani dokumenta,
 - datum posla, ki je naveden z zapisom »Datum naročila« na prvi strani dokumenta.
- Naročilnica družbi Report d.o.o., št. 4500045922, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o pogodbenih strankah na prvi strani dokumenta (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov),
 - vrednosti posla na koncu 2. strani dokumenta,
 - datum posla, ki je naveden z zapisom »Datum naročila« na prvi strani dokumenta.
- Naročilnica družbi Report d.o.o., št. 4500104936, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o pogodbenih strankah na prvi strani dokumenta (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov),
 - vrednosti posla na koncu dokumenta,
 - datum posla, ki je naveden z zapisom »Datum naročila« na prvi strani dokumenta.

- Naročilnica družbi Report d.o.o., št. 5400016144, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o pogodbenih strankah na prvi strani dokumenta (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov),
 - vrednosti posla na koncu dokumenta,
 - datum posla, ki je naveden z zapisom »Datum naročila« na prvi strani dokumenta.
 - Naročilnica družbi Report d.o.o., št. 5400018881, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o pogodbenih strankah na prvi strani dokumenta (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov),
 - vrednosti posla na koncu dokumenta,
 - datum posla, ki je naveden z zapisom »Datum naročila« na prvi strani dokumenta.
 - Naročilnica družbi Report d.o.o., št. 5400020222, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o pogodbenih strankah na prvi strani dokumenta (naziv ali firma, sedež, poslovni naslov),
 - vrednosti posla na koncu dokumenta,
 - datum posla, ki je naveden z zapisom »Datum naročila« na prvi strani dokumenta.
 - Posnetek zaslona naročilnice družbi Report d.o.o., št 5400021951, na način, da so iz dokumenta razvidni naslednji podatki:
 - o pogodbenih strankah na prvi strani dokumenta v rubriki »Dobavitelj« (naziv ali firma),
 - vrednosti posla iz stolpca »Neto cena«,
 - datum posla, ki je naveden v rubriki »Datum dok.« (vse 1. točka izreka).
4. Toženka je v preostalem delu (glede preostalih podatkov iz dokumentov naštetih v 1. točki izreka odločbe, Prilog k dokumentom iz 1. točke izreka in Naročilnice družbi Report

d.o.o., št. 4500341231), pritožbo Prosilca zavrnila (2. točka izreka izpodbijane odločbe) in ugotovila, da posebni stroški niso nastali (3. točka izreka).

5. Toženka, ki je glede na pritožbo Prosilca, odločala o zavrnitvi Dokumentov družb Lanaka Media in Report, je uvodoma pojasnila, da se strinja s tožnico, da gre za samostojna pravna subjekta, ki sklepata svoje pogodbe samostojno, v svojem imenu in za svoj račun, ter so posledično tudi skrbniki teh pogodb, ter z njimi tudi samostojno razpolagajo. S sklicevanjem na 4. a člen ZDIJZ je odločila, da od Telekom ni mogoče pričakovati, da se njegova dolžnost posredovanja informacij javnega značaja nanaša tudi na pravne posle, ki so jih sklenile njegove hčerinske družbe.
6. Toženka je povzela, da so predmet presoje:

(i) dokumenti, ki se nanašajo na poslovanje zavezanca z družbo Lanaka Media:

- Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja št. 23/2014 s prilogo: Ponudba (predložena IP kot št. 4600005364 - Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja)
- Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja št. 6/2016 s Prilogo: Ponudba (predložena IP kot št. 4600006730 - Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja)
- Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja št. 5/2017 s prilogo: Ponudba (predložena IP kot št. 4600007997 - Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja)
- Aneks št. 1 k Pogodbi o sodelovanju na področju oglaševanja št. 5/2017 (predložen IP kot št. 6200000972 Aneks št. 1 k Pogodbi o sodelovanju na področju oglaševanja)
- Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja št. 2/2018 s prilogo: Ponudba za nadaljevanje oglaševanja (predložena IP kot št. 4600009235 - Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja) - Naročilnica družbi Lanaka Media d.o.o., št. 4500002985,
- Naročilnica družbi Lanaka Media d.o.o.. Št. 4500045931,
- Naročilnica družbi Lanaka Media d.o.o., št. 4500104934,
- Naročilnica družbi Lanaka Media d.o.o., št. 5400016145,
- Naročilnica družbi Lanaka Media d.o.o., št. 5400018879,
- Naročilnica družbi Lanaka Media d.o.o., št. 5400020669 in

- Posnetek zaslona naročilnice družbi Lanaka Media d.o.o., št. 5400021952

(v nadaljevanju: Dokumenti LM)

(ii) dokumenti, ki se nanašajo na poslovanje zavezanca z družbo Report d.o.o.:

- Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja, št. 22/2014 s Prilogo: Ponudba izvajalca (predložena IP kot št. 4600005289 - Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja)
- Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja, št. 5/2016 s Prilogo: Ponudba izvajalca (predložena IP kot št. 4600006732 - Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja)
- Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja, št. 4/2017 s prilogo: Ponudba izvajalca (predložena IP kot št. 4600007998 - Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja)
- Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja, št. 3/2018 s prilogama: Ponudba za nadaljevanje oglaševanja in izračunom oglasnega prostora (predložena IP kot št. 4600009236 - Pogodba o sodelovanju na področju oglaševanja),
- Naročilnica družbi Report d.o.o., št. 4500002984
- Naročilnica družbi Report d.o.o., št. 4500045922
- Naročilnica družbi Report d.o.o., št. 4500104936
- Naročilnica družbi Report d.o.o., št. 5400016144,
- Naročilnica družbi Report d.o.o., št. 5400018881,
- Naročilnica družbi Report d.o.o., št. 5400020222,
- Posnetek zaslona naročilnice družbi Report d.o.o., št. 5400021951 in
- Naročilnica družbi Report d.o.o., št. 4500341231 - članarina za spletni dostop do medija

(v nadaljevanju: Dokumenti R)

7. Toženka je ugotovila, da ni sporno, da so vsi pravni posli Telekom-a nastali, ko je bil pod prevladujočim vplivom (peti odstavek 1.a člena ZDIJZ) in da je TELEKOM zavezanec po prvem odstavku 1.a člena ZDIJZ.

- —
8. Upoštevajoč 4.a člen in prvi odstavek 6. člena ZDIJZ, je ugotovila, da se vsi dokumenti, razen Naročilnice št. 4500341231, ki nanaša na članarino za spletni dostop do medija, nanašajo na zakup oglasnega prostora. Toženka je ugotovila, da se predmetni pravni posli (pogodbe, aneksi in naročilnice, razen naročilnice št. 4500341231) nanašajo na izdatke Telekom za zakup oglasnega prostora, kar pomeni, da gre za pravne posle, ki izkazujejo razpolaganje s sredstvi zavezanca, torej gre za pravne posle v zvezi z izdatki zavezanca. Toženka je odločila, da tudi pogodba o zakupu oglasnega prostora, v kateri zavezanec nastopa v vlogi »kupca«, sodi med informacije javnega značaja, ki so opredeljene v 1. alineji prvega odstavka 4.a člena ZDIJZ.
 9. Glede naročilnice, št. 4500341231, je toženka ugotovila, da se nanaša na članarino zavezanca za spletni dostop do medija, zato ne gre za informacijo javnega značaja.
 10. V zvezi s sklicevanjem Telekom, da gre pri Zahtevi za poslovno skrivnost, je presoji poslovne skrivnosti toženka upoštevala 39. in 40. člen ZGD-1. Ni sporno, da ni poslovna skrivnost: (i) dejstvo, da je zavezanec posloval z družbama Lanaka Media in Report in (ii) podatek o tem, za kakšno vrsto pravnega posla je šlo. Toženka je v zvezi s predloženim Pravilnikom o določitvi poslovnih skrivnosti, veljaven od 1.9. 2005 do 27. 11. 2011, Pravilnikom o poslovni skrivnosti, veljaven od 28. 11. 2011 do 28. 4. 2019 in Pravilnikom o poslovni skrivnosti, veljaven od 29. 4. 2019 ugotovila, da so označeni kot »poslovna skrivnost«, in ugotovila, da je za Dokumente LM in Dokumente R na podlagi prvega odstavka 39. člena ZGD-1 izpolnjen subjektivni kriterij varovanja poslovne skrivnosti.
 11. Toženka je odločila, da so osnovni podatki iz predmetnih pravnih poslov na podlagi določbe prvega odstavka 6.a člena ZDIJZ javni.
 12. Toženka je v zvezi z izjemo od izjemo tretjega odstavka 6. a člena ZDIJZ, ki jo je po mnenju toženke treba razlagati ozko in strogo, poudarila, da je prosta dostopnost do osnovnih podatkov o sklenjenih pravnih poslih »pravilo«, ki ga je mogoče zgolj izjemoma omejiti, če poslovni subjekt izkaže nastanek »hujše« škode njegovemu konkurenčnemu položaju na trgu«. Toženka je ugotovila, da zahtevani dokumenti ne predstavljajo donatorske, sponzorske, svetovalne, avtorske ali druge intelektualne storitve ali druge pravne posle, s katerimi se dosega enak učinek.
 13. Ugotovila je, da tožnica ni izkazala nastanka hujše škode za svoj konkurenčni položaj na trgu. Po oceni toženke ne zadošča tožničina navedba, da si pri kupovanju blaga in storitev, z zbiranjem konkurenčnih ponudb in s pogajanjem z dobavitelji in potencialnimi dobavitelji, stalno prizadeva za izbiro najboljšega in najugodnejšega ponudnika. Gre za povsem tipično in logično ravnanje vsakega poslovnega subjekta, ki nastopa na trgu. Prav tako hude škode ne izkazujejo navedbe, da lahko Telekom kot velik oglaševalec doseže ugodne oziroma ugodnejše pogoje nakupa kot večina drugih strank, pri tem pa so dobavitelji pripravljene zagotoviti ugodnejše pogoje (nižje cene, večje popuste) ob upoštevanju varovanja poslovne skrivnosti. Dejstva, da delujejo poslovni subjekti pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava na trgu, torej tudi Telekom, se je zavedal že zakonodajalec, pa je kljub temu zakonom določil njihovo dolžnost posredovanja

določenih informacij kot informacij javnega značaja. Zakonodajalec je namreč izhajal iz predpostavk, da gre za poslovne subjekte, ki sicer nastopajo na trgu, vendar na drugi strani razpolagajo z državnim premoženjem oziroma finančnimi sredstvi države. Znatna oslabitev pogajalske pozicije, otežitev pogajanj za nižje/boljše cene ter navedba, da bi se razkrili podatki, ki so pri običajnem poslovanju gospodarskih družb poslovna skrivnost, tako po oceni toženke niso zadostna podlaga za zavrnitev dostopa do osnovnih podatkov o teh poslih. Poudarila je, da so javne le nekatere, osnovne in taksativno določene informacije iz pogodb, ne pa pogodbe kot celota. Razkritje določenih podatkov pa po mnenju toženke tudi ne more vplivati na pogajalska izhodišča zavezanca pri sklepanju poslov z drugimi poslovnimi subjekti v tolikšni meri, da bi mu zaradi tega nastala hujša gospodarska škoda, kot to zatrjuje zavezanec. Toženka je pojasnila, da z razkritjem osnovnih podatkov iz predmetnih poslov ni mogoča celovita ekonomsko-poslovna ocena posamezne pogodbe, ki bi lahko koristila konkurenci zavezanca. Osnovni podatki namreč ne izkazujejo informacij o predmetu posla in drugih podrobnosti sklenjenega in izpeljanega posla. To stališče je skladno z razlogi Ustavnega sodišča RS iz odločbe št. U-1-52/16-17 z dne 12. 1. 2017¹. Ugotovila je, da Telekom ni v ničemer konkretno opredelil te morebitne škode, ki bi lahko nastala. Po oceni toženke ne gre za podatke o poslih, ki bi predstavljali jedro dejavnosti zavezanca (npr. pogodbene cene za posamezne stranke), zato te presoje ne spremenijo niti navedbe zavezanca glede značilnosti trga oglasnega prostora. Zahtevani dokumenti predstavljajo pravne posle, ki bremenijo zavezanca za nek denarni izdatek, in ne gre za posle, ki bi bili jedro njegove dejavnosti, ob tem pa je poudarila, da je bil eden od glavnih ciljev ZDIJZ-C, da se preko dviga stopnje transparentnosti pri sklepanju poslov pripomore k bolj učinkovitemu upravljanju s premoženjem in finančnimi sredstvi poslovnih subjektov pod prevladujočim vplivom. Izpostavila je, da se poslovni partnerji nedvomno zavedajo, da sklepajo pravne posle s poslovnim subjektom, ki je v večinski lasti države, kar pomeni, da se morajo posledično zavedati tudi določenega nadzora javnosti pri posameznih poslih.

14. V utemeljitev hude škode v obravnavanem primeru so po oceni toženke neprimerne tudi navedbe zavezanca kot velikega oglaševalca na trgu. Dejstvo je, da je bil eden od glavnih ciljev ZDIJZ-C bolj učinkovito upravljanje s premoženjem in finančnimi sredstvi poslovnih subjektov pod prevladujočim vplivom oseb, predvsem tudi gospodarskih družb v lasti države, in to preko dviga stopnje transparentnosti pri sklepanju poslov. To naj bi pripomoglo tudi k vzpostavitvi konkurenčnih pogojev na trgu, predvsem za male in srednje velike gospodarske družbe, ki želijo poslovati oziroma konkurirati gospodarskim subjektom pod prevladujočim vplivom oseb kot je zavezanec. Zato je sklicevanje Telekom na položaj na trgu kot na velikega oglaševalca, glede na okoliščine konkretnega primera, in upoštevajoč zgornje razloge, po oceni toženke neprimeren in z njimi ni mogoče utemeljiti hude škode za zavezančev konkurenčni položaj na trgu. Povedano drugače, ker je bil med drugim cilj ZDIJZ-C, da se vzpostavi zdravo konkurenčno okolje za vse poslovne subjekte, upošteva je to dejstvo in dejstvo deležev, ki jih na posameznih trgih

¹ Ustavno sodišče, odločba št. U-1-52/16-17 z dne 12. 1. 2017: ... samo podatek o denarni vrednosti pogodbe brez korelativnega natančnega in podrobnega opisa količine in kvalitete obljubljenega dejanskega ne da vseh potrebnih podatkov za celovito ekonomsko-poslovno oceno neke pogodbe, ki bi lahko koristila konkurenci zavezanca in njegovih poslovnih partnerjev...

—
—

dosega Telekom (trg telefonije, ...), ter na drugi strani vse ugotovitve, Telekom hude škode za konkurenčni položaj na trgu po oceni toženke ne more izkazovati z dejstvom, da je velik oglaševalec na trgu. Huda škoda za konkurenčni položaj na trgu se po mnenju toženke presoja v okviru primarne dejavnosti Telekom, kamor pa oglaševanje nedvomno ne spada. Med glavnimi načeli je tako ZDIJZ-C opredelil načelo večje transparentnosti poslovanja poslovnih subjektov, ki upravljajo s premoženjem in finančnimi sredstvi oseb javnega prava. V skladu s temi nameni je predlagatelj tako opredelil kot absolutno javne osnovne podatke o izdatkih poslovnih subjektov, tudi pri naročilu blaga in storitev. Toženka je še izpostavila, da je Telekom gospodarska družba, katere večinski lastnik je Republika Slovenija, ki je nastala s preoblikovanjem javnega podjetja, katerega ustanovitelj je bila Republika Slovenija in družba, za katero veljajo določena pravila ZDIJZ. Ob tem pa po oceni toženke ni zanemarljivo niti dejstvo, da pogodbeni stranka Lanaka Medla glede razkritja zahtevanih dokumentov ni imela nobenih zadržkov, saj bi sicer navedeno lahko izkazovala v postopku, česar pa kljub pozivu ni storila. Toženka je ocenila, da so navedbe Telekomu pavšalne in ne izkazujejo hujše škode, ki bi z razkritjem predmetnih podatkov lahko nastala konkurenčnemu položaju Telekoma na trgu. Zato je odločila, da so osnovni podatki o pravnih poslih, ki so predmet Zahteve in pritožbe, v konkretnem primeru prosto dostopni. Ob tem je toženka ugotovila, da vsi pravni posli (pogodbe, aneksi in naročilnice) ne vsebujejo vseh podatkov iz prvega odstavka 6. a člena ZDIJZ. Tako na primer iz naročilnic ne izhaja podatek o vrsti pravnega posla, čeprav iz zavezančeve izjave izhaja, da se nanašajo na zakup oglaševalskega prostora in so bile kot take tudi predložene. Posledično ti podatki niso razkriti v 1. točki izreka odločbe. Toženka je poudarila, da so javni samo navedeni podatki iz pogodb, aneksov in naročilnic, ne pa tudi podatki iz prilog pogodb (tj. ponudb), saj se določba prvega odstavka 6. a člena ZDIJZ nanaša samo na podatke iz sklenjenih pravnih poslov. Glede prilog je pritožbo prosilca zavrnila.

15. Toženka je ugotovila, da je Telekom napačno uporabil materialno pravo, ko je prosilcu zavrnil dostop do podatkov, ki so javni po prvem odstavku 6. a člena ZDIJZ. Zavezanec posledično tudi ni uporabil določbe 7. člena ZDIJZ o delnem dostopu, ki je po oceni toženke mogoč. Zato je pritožbi prosilca v delu, ki se nanaša na javne podatke iz prvega odstavka 6 a člena ZDIJZ, ugodila in izpodbijano odločitev zavezanca, na podlagi prvega odstavka 252. člena ZUP, v tem delu odpravila ter sama odločil o zadevi (1. točka izreka).
16. Glede preostalih podatkov iz zahtevanih pogodb, aneksov in naročilnic, ter glede podatkov iz prilog in glede naročilnice, št. 4500341231, za katero je ugotovila, da ne predstavlja informacije javnega značaja zavezanca, je toženka na podlagi prvega odstavka 248. člena ZUP pritožbo prosilca zavrnila. Ugotovila, da v postopku niso nastali posebni stroški.

Navedbe tožnice

17. Tožnica izpodbija 1. točko izreka izpodbijane odločbe in zaradi zmotne uporabe materialnega prava, bistvene kršitve določb postopka in nepopolno ugotovljenega

dejanskega stanja predlaga, da se 1. točka izreka izpodbijane odločbe odpravi in v tem delu zadeva vrne toženki v ponovni postopek.

18. Toženki očita, da je napačno uporabila določbe ZDIJZ, ki opredeljujejo absolutno javne podatke v smislu podatkov, za katere že zakon določa, da so javni brez možnosti izjem. Navaja, da se v praksi tožeče stranke termin »absolutno javni podatki« res uporablja kot termin za podatke navedene v 1. odstavku 6a. člena ZDIJZ, vendar pa podatki po 1. odstavku 6a. člena ZDIJZ niso v celoti podatki, za katere že sam zakon določa, da so informacija javnega značaja. ZDIJZ termina »absolutno javni podatek« ne pozna, logično pa je sklepati, da gre za informacije javnega značaja, glede katerih ni predvidena nobena možnost zavrnitve posredovanja, na podlagi katere od zakonskih izjem. Pri podatkih iz 1. odstavka 6a. člena pa lahko zavezanci (v kolikor ne gre za podatke, ki se nanašajo na pravne posle, ki obsegajo donatorske, sponzorske, svetovalne, avtorske ali druge intelektualne storitve ali druge pravne posle, s katerimi se dosega enak učinek) uveljavljajo izjemo po 3. odstavku 6a. člena ZDIJZ. Tožnica izpostavlja, da se toženka povsem napačno sklicuje na sodno prakso, saj iz sodbe Upravnega sodišča I U 1149/2015-16 z dne 8. 7. 2015 ne izhaja, da so absolutno javni osnovni podatki o poslih iz prve alineje 4a. člena ZDIJZ. Iz sodbe izhaja ravno nasprotno stališče, in sicer, da so ti. absolutno javni podatki v primeru poslovnih subjektov pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava, informacije iz sklenjenega pravnega posla, ki se nanašajo na izdatke poslovnega subjekta iz naslova sklenjenih sponzorskih, donatorskih in avtorskih pogodb in drugih pravnih poslov, s katerimi se dosega enak učinek. Stališče toženke, da so absolutno javni osnovni podatki o vseh poslih, ki predstavljajo izdatke poslovnega subjekta pod prevladujočim vplivom, je po mnenju tožnice materialnopravno zmotno, saj zakon določa ravno nasprotno.
19. Navaja, da lahko na podlagi določbe tretjega odstavka 6a. člena ZDIJZ zavezanci zavrnejo dostop do osnovnih podatkov o poslih iz prvega odstavka 6a. člena ZDIJZ, če izkažejo, da bi razkritje huje škodovalo njihovemu konkurenčnemu položaju na trgu, razen če se ti podatki nanašajo na pravne posle, ki obsegajo donatorske, sponzorske, svetovalne, avtorske ali druge intelektualne storitve ali druge pravne posle, s katerimi se dosega enak učinek. V zvezi z drugimi posli torej velja po mnenju tožnice pravilo, da lahko zavezanci zavrnejo dostop tudi do osnovnih podatkov o poslih, če izkažejo, da bi razkritje huje škodovalo njihovemu konkurenčnemu položaju na trgu. Tožeča stranka izpostavlja, da je zakonodajalec tehtanje med različnimi pravicami tako opravil le v delu, kjer ni dopustno uveljavljanje nikakršnih izjem, kar pa glede na določbe ZDIJZ velja zgolj za pravne posle, ki obsegajo donatorske, sponzorske, svetovalne, avtorske ali druge intelektualne storitve ali druge pravne posle, s katerimi se dosega enak učinek, ne pa tudi za vse posle družb pod prevladujočim vplivom. Nasprotno stališče bi pomenilo, da je poslovanje subjektov pod prevladujočim vplivom popolnoma javno ter, da lahko vsakdo dostopa do podatkov o sklenjenih poslih, kar je po mnenju tožnice povsem neživljenjsko, z razkritjem že osnovnih podatkov o sklenjenih, pa bi tožnici nastala nepopravljiva škoda.
20. Tožnica meni, da je toženka nepravilno uporabila 6a. člen ZDIJZ, saj je obravnavane

posle tožnice napačno štela za posle, v zvezi s katerimi ni mogoče zavrniti dostopa do osnovnih podatkov o poslih, oziroma uveljavljati zakonske izjeme. Ob pravilni uporabi 6a. člena ZDIJZ bi toženka morala presojati obstoj izjeme po tretjem odstavku 6a. člena ZDIJZ, na katero se je v postopku pred toženko sklicevala tožnica. Meni, da je toženka zaradi napačne uporabe zakona napačno ugotovila dejansko stanje.

21. Toženki očita, da je pavšalno zaključila, da tožnica možnosti nastanka hujše škode njenemu konkurenčnemu položaju na trgu, v smislu tretjega odstavka 6.a. člena ZDIJZ, ni izkazala. Očita ji, da se ni opredelila do predlaganih dokazov, oziroma ni konkretizirala svoje ocene o tem, zakaj niso zadostne navedbe tožnice o nastanku hujše škode njenemu konkurenčnemu položaju na trgu.
22. Tožnica povzema in ponavlja, da je strukturirano in sistematično postavila ustrezne trditve, in sicer je med drugim navedla, da bi posredovanje dokumentov v predmetni zadevi, glede na specifične razmere na trgu zakupa oglasnega prostora, na katerem oglasni prostor kupuje tudi tožeča stranka: (i) znatno oslabilo pogajalsko pozicijo tožeče stranke pri dogovorih s tem in drugimi ponudniki; (ii) zaradi razkritja podatkov, ki so pri običajnem poslovanju gospodarskih družb poslovna skrivnost, zmanjšalo zaupanje tega in drugih dobaviteljev v tožečo stranko; (iii) kar vse bi še posebej otežilo pogajanja za boljše/nizje cene, ki jih ta ali drugi dobavitelji ne želijo razkriti drugim potencialnim kupcem storitev. Vse navedeno bi za tožnico posledično pomenilo višje stroške pri nabavi in oteženo samo nabavo oglasnega prostora, obenem pa tudi izboljšanje konkurenčnega položaja drugih kupcev, ki tožeči stranki konkurirajo na trgu oglasnega prostora.
23. Tožnica pritrjuje, da informacije iz 1. točke izpodbijane odločbe predstavljajo osnovne podatke o poslih, vendar meni, da je, še posebej upošteva relevantni trg zakupa oglasnega prostora, podana izjema v skladu s 3. odstavkom 6a. člena ZDIJZ. Navaja, da bi razkritje zahtevanih informacij namreč huje škodovalo konkurenčnemu položaju tožnice na trgu. Tožnica je res operater elektronskih komunikacij, vendar pa ZDIJZ v zvezi z zahtevami za dostop do informacij javnega značaja, nikjer ne določa ali omejuje upoštevnega trga ali vloge posameznih strank na njem niti na katere se lahko navedena izjema nanaša. Tako je po mnenju tožnice treba trg in vlogo tožnice na njem, opredeliti pri vsaki zadevi posebej, upošteva vsebino zahteve in položaj zavezanca.
24. Za predmetno zadevo je po mnenju tožnice upoštevno in pomembno to, da je ZDIJZ, kot informacije javnega značaja v prvi alineji 1. odstavka 4a. člena določil izdatke poslovnega subjekta za naročilo blaga, gradenj, agentskih, svetovalnih ali drugih storitev. Poslovni subjekt mora za to, da mu nastanejo izdatki za naročilo blaga oziroma storitev nastopati tudi v vlogi kupca in je tako tudi jasno, da lahko tožnica izjemo po 3. odstavku 6a. člena ZDIJZ uveljavlja tudi v primeru, ko nastopa v vlogi kupca. Tožnica izpostavlja, da za uveljavljanje izjeme po 3. odstavku 6a. zavezancu ni treba izkazati nastanka hujše škode kot take (npr. konkretnega odškodninskega zahtevka, povečanja stroškov,...) temveč, da bi razkritje podatkov huje škodovalo konkurenčnemu položaju na trgu. Pri tem je jasno, da je za to bistveno tudi upoštevanje stanja in razlogov na vsakem posameznem trgu, do česar pa se toženka v izpodbijani odločbi ni v ničemer opredelila.

- —
■
25. Tožnica ponavlja, da je že pojasnila specifična razmerja in razmere na trgu zakupa oglasnega prostora, iz katerih izhaja, da bi posredovanje dokumentov v skladu z izpodbijano odločbo, huje škodovalo njenemu konkurenčnemu položaju na trgu zakupa oglasnega prostora. Kot velik oglaševalec lahko namreč tožeča stranka na trgu zakupa oglasnega prostora doseže ugodne oziroma bistveno ugodnejše pogoje nakupa kot večina drugih strank. Vendar pa so dobavitelji pripravljene zagotoviti ugodnejše pogoje (nižje cene, večje popuste) ob upoštevanju varovanja poslovne skrivnosti. S tem se dobavitelji namreč varujejo pred pritiski drugih kupcev na njihove cene. Trg oglasnega prostora je visoko konkurenčen in specifičen ravno po tem, da lahko večji oglaševalci dosežajo veliko ugodnejše pogoje oglaševanja od javno objavljenih ponudb in cenikov prodajalcev oglasnega prostora. Morebitne ugodnejše ponudbe in popuste na svoje javno objavljene cene, pa so ponudniki pripravljene zagotoviti ob upoštevanju varovanja poslovnih skrivnosti. Iz izpodbijane odločbe pa je razvidno zgolj stališče toženke, da zgornje navedbe ne zadoščajo za izkazovanje hujše škode, ki bi nastala tožeči stranki. Tožena stranka, tako tožnica, z ničemer ne pojasni svoje ugotovitve, ki je tudi v ničemer vsebinsko ne obrazloži. Zgolj povzemanje oziroma sklicevanje na domnevne namene zakonodajalca, pa zagotovo ne zadosti standardu obrazloženosti odločbe, saj toženka ni v ničemer pojasnila na podlagi česa je prišla do zaključka, da okoliščine, ki jih je izkazovala tožeča stranka, ne zadostujejo za izkazovanje hujše škode konkurenčnemu položaju na trgu.
26. Tožeča stranka pojasnjuje, da na trgu oglasnega prostora ni edini kupec, zato bi razkritje podatkov, ki jih zahteva prosilec nedvomno povzročilo pritisk neposrednih konkurentov tožeče stranke, ki kupujejo oglasne storitve, na dobavitelje in s tem na trg, na katerem kot kupec nastopa tožeča stranka. Konkurenčni kupci bi na podlagi razkritih podatkov lahko ugotovili ali izračunali kakšne pogoje nakupa oglasnega prostora dosega zavezanec. Posledično bi dobavitelji v prihodnje zavezancu zagotavljali storitve pod manj ugodnimi pogoji, s čimer bi se povečali stroški zavezanca, kar bi nedvomno vplivalo na njegov konkurenčni položaj na trgu. Meni, da bi bilo za drugo pogodbeno morebitno razkritje podatkov, argument za zmanjšanje popustov in s tem za zvišanje cen, ki jih je le ta pripravljena zagotoviti tožnici, saj bi s tem hkrati odpravila oziroma zmanjšala pritisk drugih kupcev in zvišala prihodke iz poslovanja s tožečo stranko.
27. Prav tako tožeča stranka izpostavlja, da bi razkritje podatkov, ki jih zahteva prosilec nedvomno močno olajšalo nastopanje na trgu oziroma poslovanje drugih kupcev - ki so pri tem v vlogi konkurentov tožeče stranke pri nabavi oglasnega prostora. Le ti bi z dostopom do zahtevnih podatkov pridobili dragocene podatke o tem, kakšne cene so dobavitelji pripravljene ponuditi drugim kupcem, v tem primeru tožeči stranki. To bi nesporno povzročilo pritisk drugih kupcev - tudi neposrednih konkurentov tožeče stranke, na drugih trgih - na dobavitelje. Konkurenčni kupci bi na podlagi razkritih podatkov lahko ugotovili ali izračunali kakšne pogoje dobave dosega tožeča stranka oziroma pri katerih dobaviteljih imajo sami slabše pogoje dobave. S tem bi se, po mnenju tožnice, položaj tožeče stranke kot kupca, na trgu blaga in storitev nedvomno še dodatno poslabšal. Tožnica meni, da iz navedenih razlogov izhaja, da bi razkritje zahtevanih

■
—
■

podatkov za tožečo stranko pomenilo poslabšanje pogojev oziroma imelo negativen vpliv na pogoje nabave oglasnega prostora. Tožnica meni, da je že z navedenimi okoliščinami izkazano, da bi razkritje podatkov naloženih z izpodbijano odločbo, huje škodovalo konkurenčnemu položaju tožeče stranke na trgu zakupa oglasnega prostora. Tožnica zato meni, da toženka dejanskega stanja v obravnavani zadevi ni pravilno niti popolno ugotovila in je posledično zaradi napačno ugotovljenih dejstev napravila tudi napačen sklep o dejanskem stanju.

28. Toženki očita, da izpodbijana odločba ne vsebuje vseh predpisanih sestavin, saj obrazložitev odločbe, po mnenju tožnice sploh ne vsebuje ugotovitve dejanskega stanja tudi v smeri možnosti nastanka hujše škode konkurenčnemu položaju tožeče stranke, temveč zgolj pavšalno oceno, da le-ta ni izkazana oziroma, da po oceni toženke posredovanje podatkov ne more vplivati na pogajalska izhodišča zavezanca pri sklepanju poslov z drugimi poslovnimi subjekti v tolikšni meri, da bi mu zaradi tega nastala hujša gospodarska škoda. Povzema oceno toženke, da z razkritjem osnovnih podatkov iz predmetnih poslov, naj ne bi bila mogoča celovita ekonomsko-poslovna ocena posamezne pogodbe, ki bi lahko koristila konkurenci zavezanca. Tožnica meni, da iz obrazložitve odločbe ni razvidno, kako je toženka prišla do zgoraj navedenih sklepov. Sklicevanje na domnevne namene zakonodajalca, po mnenju tožnice, ne more nadomestiti vsebinske opredelitve do navedb tožeče stranke.
29. Tožeča stranka v zvezi z namenom zakonodajalca dodatno izpostavlja, da zakon določa možnost sklicevanja na izjemo po 3. odstavku 6a. Člena ZDIJZ. Oziroma drugače izjema po 3. odstavku 6a. člena ZDIJZ obstaja ravno zato, ker se je zakonodajalec zavedal, da lahko že razkritje podatkov iz omejenega nabora podatkov po 1. odstavku 6a. člena ZDIJZ, zavezancem povzroči hujšo škodo njihovemu konkurenčnemu položaju na trgu, kar meni, da izkazuje tožeča stranka v tem postopku. V izpodbijani odločbi toženka po mnenju tožnice ne poda nobenih razlogov, pojasnil ali obrazložitve na podlagi česa meni, da tožeča stranka ni izkazala, da bi z razkritjem zahtevanih podatkov nastala hujša škoda njenemu konkurenčnemu položaju na trgu. Odločitev toženke je zato po mnenju toženke povsem arbitrarna in nezakonita. Tožeča stranka izpostavlja, da toženka za ugotavljanja zakonske izjeme po tretjem odstavku 6a. člena ZDI JZ ni izvajala nobenih dokazov in tako ni jasno, na čem temelji ocena o neobstoju zakonske izjeme, na katero se je konkretizirano sklicevala tožeča stranka. Izpodbijana odločba po oceni tožnice ne vsebuje obrazložitve odločbe v smislu 214. člena ZUP.
30. Tožeča stranka navaja, da je kot dokaz o posledicah razkritja zahtevanih podatkov predlagala tudi zaslišanja direktorice organizacijske enote Centralni marketing, ki bi lahko kot strokovnjak s področja poslovanja, na katerega se nanašajo predmetni dokumenti, potrdila trditve tožeče stranke o nastanku hujše škode njenemu konkurenčnemu položaju na trgu zakupa oglasnega prostora, česar pa toženka ni izvedla in je zato po oceni tožnice na podlagi nepopolno ugotovljenega dejanskega stanja napravila tudi napačne zaključke. Z izvedbo predlaganega dokaza bi tožeča stranka lahko izkazala nastanek hujše škode njenemu konkurenčnemu položaju na trgu, kar bi nujno

vodilo v vsebinsko drugačno odločitev tožene stranke. Tožena stranka bi lahko zaslišanje predlaganih prič izvedla na ustni obravnavi v skladu s 102. členom ZUP ali pa v sklopu in camera oglada kot ga določa 11. člen ZInFP. Toženka, s tem ko ni zaslišala predlaganih prič, tožeči stranki ni omogočila, da se izjavi o vseh dejstvih in okoliščinah pomembnih za izdajo odločbe v obravnavanem primeru, ter je tako pri izdaji izpodbijane odločbe prekršila 9. člen ZUP, kar je bistvena kršitev določb postopka. Prav tako odločitev tožene stranke, zakaj ni izvedla predlaganega dokaza z ničemer ni obrazložena, neizvedba predlaganega dokaza pa je nedvomno vplivala na pravilnost odločitve. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe tožene stranke je tako razvidno, da je edina podlaga za sprejetje takšne odločitve mnenje tožene stranke oziroma mnenje uradne osebe, ki je vodila konkretni upravni postopek. V zvezi s tem tožeča stranka izpostavlja, da je skladno z določbo 8. člena ZUP v postopku treba ugotoviti resnično dejansko stanje in v ta namen ugotoviti vsa dejstva, ki so pomembna za zakonito in pravilno odločbo, v konkretnem postopku pa toženka dejanskega stanja, kljub predlaganim dokazom, sploh ni ugotavljala. Toženki očita, da je storila več bistvenih kršitev postopka, ki je že vsaka zase vplivala na pravilnost njene odločitve in sicer: kršitev 8. in 9. člena ZUP in tudi določbe 10. člena ZUP.

31. Tožnica meni, da se toženka vsebinsko ni opredelila do navedb, ki jih je v svojo korist v zvezi z nastankom hujše škode konkurenčnemu položaju na trgu, navajala tožeča stranka, pri tem pa je tožena stranka odločila v nasprotju s temi navedbami. Tožeča stranka meni, da bi toženka v svoji obrazložitvi morala natančno pojasniti razloge, zakaj navedb tožeče stranke in predlaganih dokazov ne sprejema, oziroma za ugotovitev oziroma presojo navedenih dejstev postaviti izvedenca, saj jo k temu zavezuje tudi načelo materialne resnice. Uradne osebe toženke namreč ne razpolagajo z ustreznim znanjem, da bi lahko presojale, ali razkritje osnovnih podatkov o sklenjenem poslu lahko vplivajo na konkurenčni položaj zavezancev po ZDIJZ. Zlasti to drži v obravnavanem primeru, ko gre za presojo položaja tožeče stranke na trgu zakupa oglasnega prostora. Toženka je po mnenju tožnice prekršila tudi določbo 189. člena ZUP, saj ne razpolaga z ustreznim znanjem za presojo ali bo razkritje podatkov v konkretnem primeru lahko huje škodovalo konkurenčnemu položaju tožeče stranke na trgu oglasnega prostora. Meni, da je toženka z opustitvijo določitve izvedenca zagrešila bistveno kršitev določb postopka, saj v postopku pred izdajo upravnega akta ni ravnala skladno z 189. členom ZUP, pa je to vplivalo na pravilnost odločitve, ker ni ugotavljala oziroma opravila presoje odločilnih dejstev, ki nedvomno vplivajo na odločbo. Navedene kršitve pravil postopka pa so po mnenju tožnice nedvomno takšne narave, da so vplivale na zakonitost in pravilnost konkretne odločitve. Meni, da je izkazala, da bi razkritje podatkov, kot je naloženo v 1. točki izpodbijane odločbe, huje škodovalo konkurenčnemu položaju tožeče stranke na trgu zakupa oglasnega prostora. Tožeči stranki bi zaradi povečanja stroškov zaradi slabših nakupnih prostorov, nastala tudi občutna škoda pri poslovanju. Upoštevajoč vse zgoraj obrazloženo tožnica meni, da je pri informacijah in dokumentih navedenih v 1. točki izpodbijane odločbe, podana izjema po 3. odstavku 6a. člena ZDIJZ, ter da navedenih informacij prosilcu ni dolžna posredovati.

Navedbe toženke

32. Toženka vztraja na izpodbijani odločbi in predlaga zavrnitev tožbe.
33. Toženka zavrača tožbene očitke o tem, da je napačno uporabila določbo tretjega odstavka 6.a člena ZDIJZ, na podlagi katere lahko tožeča stranka v postopku z zahtevo po ZDIJZ, zavrne dostop do absolutno javnih podatkov pri pravnih poslih nakupa blaga in storitev le izjemoma, s tem da mora pri tem izkazati hujšo škodo, ki bi nastala njenemu konkurenčnemu položaju na trgu. Toženka je v izpodbijani odločbi takšno presojo opravila (str. 10 in 11 izpodbijane odločbe), zato so tožbene navedbe o nepravilni uporabi določbe tretjega odstavka 6.a člena ZDIJZ neutemeljene in celo protispisne.
34. V zvezi s tožbenim ugovorom, da termina »absolutno javni podatki« ZDIJZ ne pozna, toženka navaja, da se je termin »absolutno javni podatki« razvil v teoriji in praksi ter ga ne uporablja samo tožena stranka v postopku po ZDIJZ, ampak tudi Upravno sodišče², ne glede na to, da te besede ZDIJZ sicer izrecno res ne uporablja. Ob tem dodaja, da se beseda »absolutno« uporablja tudi na drugih področjih, čeprav v posameznem zakonu ni določena (npr. absolutno in relativno javne osebe, absolutne in relativne pravice,...). Navaja, da tudi iz amandmaja k 8. členu Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju: ZDIJZ-C) izhaja, da lahko poslovni subjekti pod prevladujočim vplivom javnega prava (v nadaljevanju: poslovni subjekti pod prevladujočim vplivom) zavrnejo dostop do absolutnih podatkov iz prvega odstavka 6.a člena ZDIJZ le v primeru izrednih okoliščin (ko gre za t.i. temeljne posle), če v postopku z zahtevo za dostop izkažejo, da bi to huje škodovalo njihovemu konkurenčnemu položaju na trgu. Da delujejo poslovni subjekti pod prevladujočim vplivom oseb na trgu, torej tudi tožeča stranka, se je zavedal že zakonodajalec, ki pa je z zakonom vseeno določil njihovo dolžnost posredovanja določenih informacij kot informacij javnega značaja. Prvi odstavek 6.a člena ZDIJZ določa torej absolutno javne podatke, v postopku po ZDIJZ pa lahko določeni poslovni subjekti pod prevladujočim vplivom (ne vsi), uveljavljajo hujšo škodo po tretjem odstavku 6.a člena. Morebitna škoda se torej presoja v postopku po ZDIJZ, če jo poslovni subjekt pod prevladujočim vplivom uveljavlja in seveda izkaže.
35. Tožena stranka vztraja pri svoji oceni, da tožnica ni izkazala, da bi razkritje predmetnih podatkov huje škodovalo njenemu konkurenčnemu položaju na trgu, pri tem pa se v izogib ponavljanju sklicuje na svoje navedbe v izpodbijani odločbi.
36. Toženka ponavlja, da je pri presoji hujšega škodovanja konkurenčnemu položaju tožnice na trgu, izhajala iz njenega položaja kot kupca v predmetnih zahtevanih pravnih poslih.

² Upravno sodišče npr. v sodbi št. II U 317/2014 navaja: »Prvi odstavek 6. člena ZDIJZ, ki določa izjeme za dostop do informacij javnega značaja, na sploh velja tudi za informacije javnega značaja poslovnih subjektov pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava, razen kolikor je določena absolutna javnost določenih, ozko opredeljenih, podatkov. Z novelo ZDIJZ-C uveden 6.a člen tega zakona določa, da se ne glede na določbe prvega odstavka 6. člena (ta na podlagi taksativno naštetih izjem omogoča zavrnitev dostopa do informacij javnega značaja), dostop do zahtevane informacije javnega značaja poslovnih subjektov pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava dovoli, če gre za osnovne podatke o sklenjenih pravnih poslih iz 1. alineje prvega odstavka 4. a člena tega zakona.«

Ponovno poudarja, da so skladno z določbo 6. a člena ZDIJZ javne le nekatere, osnovne in taksativno določene informacije iz predmetnih pogodb (kot jih določa prvi odstavek 6. a člena ZDIJZ), ne pa pogodbe kot celota. Po mnenju toženke pa razkritje teh podatkov ne more vplivati na pogajalska izhodišča tožnice pri sklepanju poslov z drugimi poslovnimi subjekti v tolikšni meri, da bi ji zaradi tega nastala hujša gospodarska škoda. Prav tako z razkritjem osnovnih podatkov iz predmetnih poslov, po mnenju toženke, ni mogoča celovita ekonomsko-poslovna ocena posamezne pogodbe, ki bi lahko koristila konkurenci tožnice. Osnovni podatki namreč ne izkazujejo popolnih informacij o predmetu posla in drugih podrobnosti sklenjenega in izpeljanega posla. Ne drži torej tožbena navedba, da toženka ni upoštevala dejstva, da tožnica v predmetnih pravnih poslih nastopa kot kupec. Ravno dejstvo, da je tožnica nastopala kot kupec -velik oglaševalec-, je toženka vzela kot izhodišče pri presoji izraznosti hujše škode za konkurenčni položaj na trgu. S tem je sledila namenski razlagi novele Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ - C).

37. Pri tem toženka kot pomemben argument izpostavlja, da je bil eden od glavnih ciljev novele ZDIJZ-C, da se preko dviga stopnje transparentnosti pri sklepanju poslov, pripomore k bolj učinkovitemu upravljanju s premoženjem in finančnimi sredstvi poslovnih subjektov pod prevladujočim vplivom, predvsem tudi gospodarskih družb v lasti države. To naj bi pripomoglo tudi k vzpostavitvi konkurenčnih pogojev na trgu, predvsem za male in srednje velike gospodarske družbe, ki želijo poslovati oziroma konkurirati gospodarskim subjektom pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava. Med glavnimi načeli ZDIJZ-C je tudi načelo večje transparentnosti poslovanja poslovnih subjektov, ki upravljajo s premoženjem in finančnimi sredstvi oseb javnega prava in v skladu s tem namenom je predlagatelj kot absolutno javne opredelil osnovne podatke o izdatkih poslovnih subjektov pri naročilu blaga in storitev. Dejstvo torej je, da ne gre za katerikoli poslovni subjekt, ki prosto nastopa na trgu, ampak za poslovni subjekt, ki je podvržen določenemu nadzoru javnosti, ker je v pretežni državni lasti. In dejstvo je, da se je zakonodajalec zavestno odločil, da uvrsti med subjekte, ki so podvrženi nadzoru javnosti po ZDIJZ, določene poslovne subjekte, ki delujejo v konkurenčnem okolju. Toženka se ne strinja z navedbami tožnice, da se je do njenih navedb o hujši škodi na trgu opredelila preveč pavšalno in da se ni opredelila do vseh predlaganih dokazov ter da je nepravilno uporabila materialno pravo. Navedbe toženke se namreč nanašajo na vse utemeljitve tožnice glede nastanka hujše škode, ne glede na to, da se toženka ni opredelila do vsakega stavka tožeče stranke posebej. Navedbe tožnice glede nastanka hujše škode, so po mnenju toženke namreč splošne navedbe, ki bi jih lahko, v svoj bran varovanja poslovne skrivnosti, navedel vsak poslovni subjekt, ki deluje na trgu. Povsem logično je, da bi vsak poslovni subjekt trdil, da bi se z razkritjem teh podatkov znatno oslabila njegova pogajalska pozicija, zmanjšalo zaupanje dobaviteljev, otežilo pogajanje za boljše oziroma nižje cene... Tožnica se sicer lahko sklicuje na tretji odstavek 6.a člena ZDIJZ, kar je toženka navedla že v izpodbijani odločbi, vendar je mnenja, da hujša škoda tožnici z razkritjem zahtevanih podatkov, ne bi nastala. Kot že navedeno, se je že zakonodajalec zavedal, da gre za poslovne subjekte, ki nastopajo na trgu, pa je kljub temu določil izdatke za nakup blaga in storitev kot informacije javnega značaja. Relevantno v obravnavanem

primeru pa je tudi, da z razkritjem osnovnih podatkov iz predmetnih poslov ni mogoča celovita ekonomsko-poslovna ocena posamezne pogodbe, ki bi lahko koristila konkurenci zavezanca. Ponovno povzema 28. točko obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-52/16-17 z dne 12. 1. 2017. Ponavlja tudi navedbo o namenu ZDIJZ-C.

38. Toženka zavrača tudi tožbene navedbe, da bi morala v obravnavanem primeru izvesti dokaze z zaslišanjem predlagane priče. Navaja, da je glavni namen ugotovitvenega postopka uresničitev načel ZUP, in sicer načela materialne resnice (8. člen) in načela zaslišanja stranke (9. člen). Navedeno pomeni, da je uradna oseba, ki vodi postopek, dolžna spoštovati obe načeli, ki ju je mogoče uresničiti na ustni obravnavi, pa tudi izven ustne obravnave pri kakšnem drugem dejanju upravnega postopka. Že spričo tega ni potrebno, da bo morala biti v vsaki upravni zadevi razpisana ustna obravnava. Toženka poudarja, da je pritožbeni postopek po ZDIJZ poseben v tem smislu, da so predmet presoje v postopku vedno informacije, ki so vse do pravnomočne odločitve varovane. Ker je predmet postopka (zahtevana informacija) vse do pravnomočnosti odločitve toženke varovan, je zakonodajalec sprejel posebno obliko procesnega dejanja, to je t.i. ogled in camera, ki je določen v 11. členu Zakona o Informacijskem pooblaščenju (v nadaljevanju: ZlnfP). Ta določba uspešno reši primere, ko toženka presodi, da mora opraviti kakšno procesno dejanje (npr. postavitve izvedenca, zaslišanje priče, ogled), vendar brez prisotnosti katere od strank ali oseb, ki imajo v postopku enake pravice in dolžnosti kot stranka, predvsem zato, ker še ni znana narava dokumenta in bi se s prisotnostjo neposredno ali posredno razkrila vsebina in lastnost zahtevanega dokumenta. Ker se s prisotnostjo vseh navedenih ne bi moglo popolnoma in pravilno ugotoviti resničnega dejanskega stanja (ker prosilec v vse zahtevane dokumente, potencialni stranski udeleženci pa v dokumente drugih stranskih udeležencev, ne smejo vpogledati, niti zahtevane informacije ne morejo biti predmet obravnave in izmenjave mnenj, izjav, stališč udeležencev na ustni obravnavi), se s tem institutom zagotovi neposredna pravna podlaga za izvedbo procesnega dejanja brez prisotnosti strank oziroma javnosti. Da je postopek po ZDIJZ specifičen, kaže tudi določba 12. člena ZlnfP, ki omejuje pravico stranke - prosilca do vpogleda v spis (82. člen ZUP). Na podlagi 82. člena ZUP imajo stranke in tudi vsakdo drug, ki verjetno izkaže, da ima od tega pravno korist, pravico pregledovati dokumente zadeve in na svoje stroške prepisati ali preslikati potrebne dokumente v fizični ali elektronski obliki. Po določbi 12. člena ZlnfP pa je pravica strank do pregleda dokumentov v zadevah dostopa do informacij javnega značaja po določbi 82. člena ZUP omejena, in sicer na način, da do pravnomočnosti odločbe pravica do vpogleda v spis ne vključuje pregleda zahtevanega dokumenta in drugih dokumentov zadeve, iz katerih bi se dalo razbrati ali sklepati na vsebino zahtevane informacije. Ker je smisel pritožbenega postopka po ZDIJZ prav presoja, ali je dokument sploh lahko dostopen javnosti, bi z vpogledom v pritožbeni spis odločanje o tem vprašanju izgubilo svoj namen. Glede na specifičnost postopka dostopa do informacij javnega značaja, je po mnenju toženke v skladu z zakonom, da se načelu kontradiktornosti ne zadosti z ustno obravnavo, temveč s pisnimi izjavami in vlogami. Tudi iz sodne prakse izhaja, da v primerih, ko so v postopek vključene stranke z nasprotujočimi interesi, odsotnost ustne obravnave sama po sebi ne šteje za bistveno kršitev določb postopka, pač pa bi bila ta podana, če strankam ne

bi bila dana možnost izjavljanja o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izdajo odločbe. S povzemanjem sodbe Vrhovnega sodišča I Up 836/2003 z dne 24. 9. 2003³ meni, da ni utemeljen tožbeni očitke v zvezi z zaslišanjem priče in opravo ogleda in camera. Tožeča stranka se je imela možnost opredeliti do predmetne zahteve in pritožbenih navedb, kar je toženka tudi upoštevala, zato so očitane kršitve postopka neutemeljene.

Sodna presoja (I. točka izreka)

39. Sodišče je v dokaznem postopku prebralo dokaze, ki so v sodnem spisu označeni kot priloga od A1 do A5, v soglasju s strankama štelu za prebrane vse listine spisa toženke št. 0902-12/2019. Sodišče je zavrnilo dokazni predlog z zaslišanjem priče Andreje Lenart, ker je bila predlagana v dokaz nerelevantne trditve, kot bo pojasnjeno v nadaljevanju te obrazložitve.

Tožba ni utemeljena.

40. Toženka je po presoji sodišča pravilno delno ugodila pritožbi Mateja Zwittera ter odločila, da je tožnik prosilcu v roku 31 dni od vročitve odločbe dolžan posredovati v elektronski obliki dokumente oziroma podatke razvidne iz 1. točke izreka izpodbijane odločbe (1. točka izreka), v preostalem delu pritožbo prosilca zavrnila (2. točka izreka), zato se sodišče na podlagi drugega odstavka 71. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) sklicuje na razloge izpodbijane odločbe.
41. Informacija javnega značaja je v primeru poslovnih subjektov pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava informacija iz sklenjenega pravnega posla, ki se nanaša na pridobivanje, razpolaganje ali upravljanje s stvarnim premoženjem poslovnega subjekta ali izdatke poslovnega subjekta za naročilo blaga, gradenj, agentskih, svetovalnih ali drugih storitev ter sponzorskih, donatorskih in avtorskih pogodb in drugih pravnih poslov, s katerimi se dosega enak učinek (prva alineja prvega odstavka 4.a člena ZDIJZ). Informacije javnega značaja so po določbi prvega odstavka 5. člena ZDIJZ prosilcem prosto dostopne. Organ pa lahko po določbi prvega odstavka 6. člena ZDIJZ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na v 6. členu ZDIJZ taksativno določene izjeme. Tako se prosilcu lahko zavrne zahteva do zahtevane informacije tudi tedaj, če se zahteva nanaša na (za ta upravni spor relevantne izjeme): podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe (2. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ).
42. Ne glede na določbe prvega odstavka 6. člena ZDIJZ pa se dostop do zahtevane

³ Vrhovno sodišče v sodbi I Up 836/2003 z dne 24. 9. 2003: „Tudi po presoji pritožbenega sodišča ni podana bistvena kršitev pravil postopka, zaradi katere bi moralo prvostopno sodišče odpraviti odločbo tožene stranke, s tem, ker tožena stranka pred izdajo izpodbijane odločbe ni opravila javne obravnave. Res je, da 154. člen ZUP določa, da mora organ v primeru, da so v postopku vključene stranke z nasprotujočimi interesi, opraviti glavno obravnavo, vendar v drugem odstavku 237. člena ZUP, v katerem so navedene bistvene kršitve pravil postopka, ni navedeno, da bi se za bistveno kršitev pravil postopka štelo, če organ ne opravi javne obravnave. Pač pa se po 3. točki te določbe šteje za bistveno kršitev, če stranki ali stranskemu udeležencu ni bila dana možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe 25. člena ZUS.«

informacije javnega značaja poslovnih subjektov pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava dovoli, če gre za osnovne podatke o sklenjenih pravnih poslih iz prve alineje prvega odstavka 4.a člena ZDIJZ, in sicer: podatek o vrsti posla; o pogodbenem partnerju, in sicer za pravno osebo: naziv ali firma, sedež, poslovni naslov in račun pravne osebe ter za fizično osebo: osebno ime in kraj bivanja; pogodbeni vrednost in višina posameznih izplačil; datum in trajanje posla in enaki podatki iz aneksa k pogodbi (prvi odstavek 6.a člena ZDIJZ).

43. Tožnica izpodbija odločitev toženke med drugim v delu, da ne obstoji izjema o javni objavi podatkov na podlagi tretjega odstavka 6.a člena ZDIJZ. Ta določa, da lahko ne glede na določbo prvega odstavka 6.a člena ZDIJZ zavezanci, katerih informacije javnega značaja se ne posredujejo v svetovni splet v skladu s četrtrim odstavkom 10.a člena ZDIJZ, zavrnejo dostop do osnovnih podatkov o poslih iz prvega odstavka 6.a člena ZDIJZ, če izkažejo, da bi razkritje huje škodovalo njihovem konkurenčnemu položaju na trgu, razen če se ti podatki nanašajo na pravne posle, ki obsegajo donatorske, sponzorske, svetovalne, avtorske ali druge intelektualne storitve ali druge pravne posle, s katerimi se dosega enak učinek.
44. Ni sporno: (i) da je tožnica poslovni subjekt pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava, s tem pa zavezanec za dostop do informacij javnega značaja iz 4.a člena ZDIJZ; (ii) da z zahtevanimi informacijami razpolaga v materializirani obliki in (iii) da so podatki, ki jih je na podlagi izpodbijane odločbe dolžna razkriti tožnica, podatki iz prvega odstavka 6.a člena ZDIJZ; (iv) da se podatki, ki jih je Telekom dolžan razkriti, ne nanašajo na pravne posle, ki obsegajo donatorske, sponzorske, svetovalne, avtorske ali druge intelektualne storitve ali druge pravne posle, s katerimi se dosega enak učinek.
45. Tudi po presoji sodišča je toženka pravilno odločila in dovolila dostop do podatkov Dokumentov LM in R v obsegu, ki mu daje podlago prvi odstavek 6.a člena ZDIJZ in sicer: podatek o vrsti posla; o pogodbenem partnerju, in sicer za pravno osebo: naziv ali firma, sedež, poslovni naslov in račun pravne osebe ter za fizično osebo: osebno ime in kraj bivanja; pogodbeni vrednost in višina posameznih izplačil; datum in trajanje posla in enaki podatki iz aneksa k pogodbi (v nadaljevanju Razkriti podatki). Pravilno je po presoji sodišča zavrnila tožnico, da ni izkazala, da bi razkritje Razkritih podatkov huje škodovalo konkurenčnemu položaju tožnice na trgu. Pravilno je tudi stališče toženke, da je treba izjemo od izjem tretjega odstavka 6. a člena ZDIJZ, razlagati ozko in strogo.
46. Tudi po presoji sodišča namreč Telekom ni dokazala pravnega standarda iz tretjega odstavka 6.a člena ZDIJZ z navedbami, povzeto:
- (i) da si pri kupovanju blaga in storitev, z zbiranjem konkurenčnih ponudb in s pogajanjem z dobavitelji in potencialnimi dobavitelji, stalno prizadeva za izbiro najboljšega in najugodnejšega ponudnika.

Gre za splošno navedbo, ki ne zadošča, kot je pravilno in popolno obrazložila toženka.

(ii) da lahko Telekom kot velik oglaševalec doseže ugodne oziroma ugodnejše pogoje nakupa kot večina drugih strank, pri tem pa so dobavitelji pripravljene zagotoviti ugodnejše pogoje (nižje cene, večje popuste) ob upoštevanju varovanja poslovne skrivnosti.

Tudi po presoji sodišča hipotetično in nekonkretizirana navedba o morebitni oslavitvi pogajalske pozicije Telekoma, ne zadošča za ugotovitev, da bi razkritje Razkritih podatki hujše škodovalo konkurenčnemu položaju tožnice na trgu. Pravilno tožnica tudi izpostavi, da so razkrite le osnovne in taksativno določene informacije iz pogodb, ki tudi po presoji sodišča zaradi splošnosti ne morejo vplivati na pogajalska izhodišča zavezanca pri sklepanju poslov z drugimi poslovnimi subjekti v tolikšni meri, da bi mu zaradi tega nastala hujša gospodarska škoda, kot to zatrjuje Telekom. Da bi razkritje podatkov, določenih kot javnih na podlagi prvega odstavka 6.a. člena ZDIJZ, ki ne izkazujejo informacij o predmetu posla in drugih podrobnosti sklenjenega in izpeljanega posla, hujše škodovalo konkurenčnemu položaju tožnice, slednja torej po presoji sodišča niti ne konkretizira dovolj.

(iii) da je Telekom veliki oglaševalec na trgu.

Ni sporno, da gre za informacije o pravnih poslih oglaševanja Telekom, ki ni primarna dejavnost Telekom. Tudi po presoji sodišča gola trditev, da gre za velikega oglaševalca na trgu, ne dokazuje, da bi Razkriti podatki povzročili hudo škodo za konkurenčni položaj na trgu v smislu določbe tretjega odstavka 6.a. člena ZDIJZ. Kot že pojasnjeno, so Razkriti podatki absolutno javni podatke v smislu določbe prvega odstavka 6.a. člena ZDIJZ, ki ne omogočajo identifikacijo vsebine pravnega posla. Tožnica tudi po presoji sodišča ni zadostila trditvenemu bremenu, da bi ravno razkritje Razkritih podatkov, torej: podatek o vrsti posla; o pogodbenem partnerju, in sicer za pravno osebo: naziv ali firma, sedež, poslovni naslov in račun pravne osebe ter za fizično osebo: osebno ime in kraj bivanja; pogodbeni vrednost in višina posameznih izplačil; datum in trajanje posla in enaki podatki iz aneksa k pogodbi, hujše škodovalo konkurenčnemu položaju Telekom na trgu v smislu tretjega odstavka 6.a. člena ZDIJZ. Ker tožnica ni zadostila trditvenemu bremenu, upoštevajoč, da dokazi ne morejo nadomestiti trditve, sodišče ni zaslišalo predlagane priče Andreje Lenart. Ta bi lahko, tako tožnica, kot strokovnjak s področja poslovanja, na katerega se nanašajo predmetni dokumenti, potrdila trditve tožeče stranke o nastanku hujše škode njenemu konkurenčnemu položaju na trgu zakupa oglašnega prostora. Kot že navedeno, te trditve tožnica niso konkretizirane dovolj za presojo izjeme do absolutno javnih podatkov, zato resničnosti slednjih sploh ni bila presojana in zaslišanje priče ni bilo potrebno. Zato ni utemeljen niti tožbeni očitek o nepopolni ugotovitvi dejanskega stanja, ker, kot že pojasnjeno trditve, v dokaz katerih je bila predlagala priča Lenart, niso dovolj konkretizirane, da bi bile lahko predmet dokazovanja.

47. Nekonkretizirane, (pre)splošne in zato neutemeljene so tožbene navedbe: (i) da naj bi konkurenčni kupci na podlagi razkritih podatkov, lahko ugotovili ali izračunali kakšne pogoje nakupa oglašnega prostora dosega zavezanec; (ii) da bi dobavitelji v prihodnje Telekomu zagotavljali storitve pod manj ugodnimi pogoji, s čimer bi se povečali stroški

Telekom, kar bi vplivalo na njegov konkurenčni položaj na trgu; (iii) da bi razkritje zahtevanih podatkov za tožnico pomenilo poslabšanje pogojev oziroma imelo negativen vpliv na pogoje nabave oglasnega prostora.

48. Pri tem sodišče dodaja, da tožnica ne more biti uspešna v dokazovanju tretjega odstavka 6.a. člena ZDIJZ z, kot je mogoče povzeti, navedbo o tem, da bodo (pogodbeniki) trpeli škodo. Zavezanec po ZDIJZ je namreč tožnica in v kontekstu tretjega odstavka 6.a člena ZDIJZ se presoja le konkurenčni položaj tožnice in ne sopogodbenikov.
49. Glede na obrazloženo ni razumljiv tožbeni očitke, da je toženka nepravilno uporabila 6a. člen ZDIJZ in da bi toženka morala presojati obstoj izjeme po tretjem odstavku 6a. člena ZDIJZ, saj je povsem jasno, da je toženka presojala (tudi) izjemo iz tretjega odstavka 6.a. člena ZDIJZ in po ugotovitvi, ki jo tožnica celo izpodbija, da izjema ne obstaja, odločila, kot je razvidno iz izreka izpodbijane odločbe.
50. Pravilno je sicer tožbeno stališče, da sklicevanje na namen zakonodajalca, ne more nadomestiti vsebinske opredelitve do navedb stranke. Ob presoji zakonitosti izpodbijane odločitve pa sodišče ta tožbeni ugovor zavrača kot neutemeljen, ker se je toženka po presoji sodišča opredelila do vseh navedb tožnice in svojo odločitev tudi prepričljivo in popolno obrazložila. Pri obrazložitvi svoje odločbe pa se je utemeljeno sklicevala (tudi) na namen zakonodajalca, ki ga je zasledoval tako z ZDIJZ kot ZDIJZ-C in tudi tako utemeljila svojo odločitev glede neizkazanega pravnega standarda iz tretjega odstavka 6a. člena ZDIJZ. Toženka torej s sklicevanje na namen zakonodajalca ni nadomestila svoje opredelitve do navedb Telekom, ampak je namen zakonodajalca, kot to jasno izhaja iz izpodbijane odločbe, uporabila kot dodatno utemeljitev svoje odločitve. Kot že pojasnjeno, je odločitev toženke pravilna in zakonita, toženka se je opredelila do vseh (relevantnih) navedb tožnice, zato je tožbeni ugovor, da toženka ne poda nobenih razlogov, pojasnil ali obrazložitve, da je odločba arbitrarna in nezakonita, nedokazan in zato neutemeljen.

Sklepno

51. Sodišče se do preostalih trditev strank ne opredeljuje, ker niso bistvene za presojo v tem upravnem sporu oziroma niso konkretizirana do te mere, da bi bil sodni preizkus mogoč.
52. Sodišče je na podlagi obrazloženega po ugotovitvi, da je po pravilnem postopku izpodbijana odločba pravilna in na zakonu utemeljena, na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 tožbo zavrnilo kot neutemeljeno.

K II. točki izreka

53. Sodišče je na podlagi četrtega odstavka 25. člena ZUS-1, glede na to, da je tožbo zavrnilo, odločilo, da vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo ni pritožbe.

Ljubljana, 2. oktober 2024

Višja sodnica
mag. Barbara Fajdiga, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: